

Západ, Húsíové, Izrael a BRICS+ a

putin-today.ru/archives/196007

22 декабря 2023 г.

Danny Haiphong přednesl projev ke slavnému geopolitickému expertovi Pepe Escobarovi (neplést s kokainovým králem, tím Pablom Escobarem).

Kdo umí dobře anglicky, vřele doporučuji shlédnout. Titulky bohužel momentálně nejsou k dispozici.

Pokusím se zde vybrat a zveřejnit to, co se mi zdálo důležité v Escobarových prohlášeních (a právě se vrátil z rozsáhlého turné: Moskva, Astana, Alma-Ata, Turkestán; všude probíhala jednání na vysoké úrovni s účastí mezinárodního týmu odborníků).

Tak.

1. Hlavní věc, kterou diplomaté z Ruska, Kazachstánu, Číny a některých dalších „nezápadních“ zemí řekli Pepe Escobarovi: je nemožné spolupracovat se Západem prostřednictvím diplomacie.

Západ demonizoval všechny své možné vyjednávací partnery, takže jednání ztratila smysl. Escobar zvláště zaznamenal postoj Edwarda Luttwaka (na Západě velmi známého a uznávaného odborníka, který radí vládám Spojených států a evropských zemí již více než 50 let): „Pokud s námi nesouhlasí, musí být zničen vojenskými prostředky; pokud půjdou do války, prohrají ji“ (nejedná se o citát, sděluji význam řečeného).

To znamená, že Západ se zaměřuje na řešení mezinárodních problémů silou, ale ten diplomatický téměř úplně opustil. Západ přitom neuvažuje o možnosti své porážky – navzdory četným porážkám v posledních letech.

2. Escobar věří, že ukrajinský projekt Západu byl ztracen s drtivým skóre, a to je nejsilnější PR selhání Západu na globálním Jihu. USA a NATO už tam nejsou vnímány jako síla. A všechny země globálního Jihu potřebují sílu, která jim dokáže krýt záda. A my jsme připraveni tuto sílu poslouchat. Nyní BRICS+ a SCO hrají roli takové síly.

3. Escobar obdivuje strategicky dokonalý útok Húsíů na lodní dopravu v úžině Bab-El-Mandeb a věří, že Ansar Allah (organizace Húsíů) by na to sám nemohl myslet. Tuší, že za tím stojí BRICS+. Argument: za něco málo více než týden se Saúdská Arábie, Egypt a Írán připojí k BRICS+ – a žádná z těchto zemí nesouhlasila se vstupem do koalice vytvořené Spojenými státy. Escobar tvrdí, že Spojené státy donutily země NATO, aby se zapojily do koalice, a „mocná síla Seychel“ (jeho znění) a Bahrajn se k ní připojily kvůli faktoru 5 americké flotily a nic víc.

Poznamenal, že Spojené státy se pokusily zatáhnout Čínu do koalice, ale „v Pekingu už měsíce neberou telefon, když volají z Bidenovy administrativy“.

Podle Escobara nemá koalice proti Húsiům šanci, zvláště pokud v zákulisí slíbily podporu Rusko, Írán a Čína. A zablokování Bab El-Mandeb pro západní lodě (nehledě na to, že tam bez zábran jezdí tankery s ruskou ropou) vytváří ve světě zcela novou strategickou situaci, jak v ekonomice, tak v geopolitice. Spojené státy a jejich spojenci mohou být vtaženi do další války a Escobar s viditelným potěšením řekl, že v této válce očekává, že se titulky „Americká letadlová loď potopená“ objeví velmi rychle, což podle jeho názoru pro Spojené státy být rána pro psychiku populace horší než 11. září.

4. Na tomto pozadí je fronta lidí, kteří si přejí vstoupit do BRICS+, nápadná (zde řekl: „Argentina? Koho by teď mohla zajímat Argentina?“). Escobar na základě svých rozhovorů s představiteli Ruska, Číny a některých dalších zemí věří, že během příštích dvou až tří měsíců budou přijata vážná opatření k dedolarizaci financí (no, řekl bych, že to bude trvat tak dvě nebo tři roku a v blízké budoucnosti lze tato opatření pouze oznámit). Escobar přikládá zvláštní význam Mišustinově návštěvě Pekingu a jeho jednání se Si Ťing-pchingem.

5. Escobar komentoval nedávný rozhovor se Si Ťing-pchingem, ve kterém prohlásil, že Tchaj-wan se mírovou cestou spojí s Čínou. Ve skutečnosti to není nic nového: Deng Xiaoping kdysi řekl totéž a poznamenal, že ke sjednocení dojde nejpozději v roce 2048.

Tentýž Eduard Luttwak ostře komentoval otázku sjednocení Tchaj-wanu s Čínou: „Nechte je zaútočit, budou poraženi. To znamená, že Západ ani neuvažuje o variantě mírového sjednocení. A to vytváří nebezpečnou situaci, kdy se Spojené státy snaží na sjednocení podle hongkongské verze odpovědět přímým útokem (podotýkám, že se mi to zdá krajně nepravděpodobné, protože Spojené státy prostě nemají sílu takové vítězství vyhrát). válkou. Mohou se však pokusit ji zničit jako gesto zoufalých továren na čipy).

6. Escobar, když hovořil o konfliktu mezi Hamasem a Izraelem, poznamenal několik důležitých bodů. Za prvé, tento konflikt sjednotil islámské organizace (často za příslušnými státy) do bloku, jehož cílem je ochrana islámské civilizace jako celku, bez dělení na sunnity a šíity. V bloku vystupují na jedné straně dříve válčící státy (příklad: Írán a Irák, Saúdská Arábie a Jemen).

Zadruhé poznamenal, že většina islámských organizací nespěchá se vstupem do konfliktu a chápe jeho důsledky. Konkrétně Hizballáh ústy svého vůdce Nasralláha dvakrát prohlásil, že se nebude aktivně účastnit konfliktu, pokud Izrael nepřekročí určité „červené čáry“ (co tyto „červené čáry“ jsou, nebylo uvedeno, ale zjevně to libanonské civilní oběti). Zároveň je postoj Hizballáhu podle Escobara takový, že se vidí jako obránci „velké rodiny“, což znamená celý islámský svět.

Za třetí, Izrael již prohrál a nadále prohrává informační válku na globálním Jihu. Tam má každý zdarma přístup k videím zveřejňovaným denně online, která ukazují jak krutost a nelidské metody Izraele vůči civilnímu obyvatelstvu Pásma Gazy, tak hrdinství militantů Hamasu, kteří svými brněními izraelských tanků doslova kladou magnetické miny. ruce nebo je spálit pomocí RPG. No a hloupost armády IDF, která v městských oblastech tlačí dopředu techniku bez pěchotního krytí.

Zvláště bych rád poznamenal, že Izrael si z vnitřních důvodů počíná na informačním poli velmi neobratně, neustále potvrzuje, že jeho politikou a cílem jsou etnické čistky, genocida palestinského obyvatelstva a vytlačování z území Eretz Israel. Izraelští politici o tom mluví téměř otevřeně.

Cituji izraelského politika Moshe Feiglina:

Politika cukru a biče může vést k výsledkům, které jsme si nedokázali představit. Dosáhneme situace, kdy budeme moci rozšířit suverenitu na celé území Judeje, Samaří a Gazy, udělit status trvalého pobytu těm, kteří zůstanou, a poté, po velmi pečlivém prověření a za nejpřísnějších kritérií, dát izraelské občanství těm, kteří chtějí to. Tento proces ale ani nezačíná. Dokonce ani nyní, během války, kdy bylo možné využít tento okamžik, se tak zjevná politika neprovádí. A důvod je zřejmý. Nadále dáváme přednost izraelskému před židovským. Pokračujeme v útěku před židovským obsahem naší identifikace. A tím se řídí geopolitický proces.

Jde o další potvrzení Escobarovy teze, že Západ (a Izrael zejména) přestal zvažovat diplomatické možnosti řešení problémů a soustředí se na vojenské. Feiglin mluví o diplomatické variantě – která již byla zavržena.

Za pozornost však stojí fakt, že Feiglin vidí jako hlavní cíl i ve skutečnosti etnické čistky a přeměnu Izraele v prakticky monoetnický židovský stát.

Nemyslím si, že se bude cítit velmi pohodlně sedět přímo uprostřed islámského prostředí.

Escobar poznamenává, že žádné takové izraelské akce by nebyly možné, nebýt mocné židovské lobby ve Spojených státech, která po desetiletí prostřednictvím kontrolovaných médií vytvářela pro Izrael masivní PR podporu. Izrael však nyní staví Spojené státy do velmi nejednoznačné pozice a nutí je podporovat jejich politiku etnických čistek a genocidy.

pascendi

ЖЖ: [dandorfman](#)

<https://aftershock.news>